

Księga Daniela - numer sto siedemdziesiąty piąty

Uwielbiony Chrystus: prorocze podobieństwa w Księdze Daniela i Księdze Objawienia

Jeff Pippenger
2024-04-05

Widzenie Chrystusa w dziesiątym rozdziale Księgi Daniela jest tym samym widzeniem, które Jan ujrzał w Apokalipsie. Było to widzenie „marah”, które jest żeńską formą widzenia „mareh” ukazania się Chrystusa. „Mareh” jest widzeniem dwóch tysięcy trzystu lat, a jego podstawowe znaczenie to „ukazanie się”. „Ukazanie się” Chrystusa zarówno u Daniela, jak i u Jana było w obu przypadkach widzeniem uwielbionego Chrystusa.

A dwudziestego czwartego dnia pierwszego miesiąca, gdy byłem nad brzegiem wielkiej rzeki, która zwie się Hiddekel, podniosłem oczy i spojrzałem, a oto pewien mąż odziany w lniane szaty, którego biodra były przepasane czystym złotem z Ufaz. Jego ciało było jak beryl, a jego twarz jak wygląd błyskawicy, a jego oczy jak ogniste lampy, a jego ramiona i jego nogi barwą podobne do wypolerowanego mosiądzu, a głos jego słów jak głos tłumu. Daniela 10:4-6.

Słowo "mareh", które oznacza "wygląd", jest w tym fragmencie tłumaczone jako "wygląd błyskawicy". Słowo to występuje czterokrotnie w rozdziale dziesiątym; dwa razy tłumaczone jest jako "widzenie", a dwa razy jako "wygląd". Występuje też trzy razy w formie żeńskiej. Słowo "marah" to żeńska forma terminu "wygląd" w kontekście widzenia. Definiuje się je jako "zwierciadło" i jako "kuzalatywny" przysłówek, który sprawia, że coś się dzieje, gdy zostaje zobaczone.

Przysłówek kuzalatywny jest utworzony od przymiotnika, który powoduje, że coś się dzieje lub wywołuje skutek. W języku i gramatyce często odnosi się do czasowników lub konstrukcji, które wyrażają ideę spowodowania, aby ktoś lub coś wykonało czynność lub doświadczyło stanu.

Na przykład w zdaniu „She made him laugh,” czasownik „made” jest kuzalatywny, ponieważ wskazuje, że podmiot (she) sprawił, że dopełnienie (him) wykonało czynność (laughing).

Zleciłem naprawę mojego samochodu. (W tym zdaniu podmiot „ja” spowodował, że ktoś inny wykonał czynność naprawy samochodu.)

Sprawiła, że jej uczniowie uczyli się do egzaminu. (Tutaj podmiot „ona” spowodował, że jej uczniowie podjęli naukę do egzaminu.)

"Ostrzygł się." (W tym przypadku podmiot "on" spowodował, że ktoś inny obciął mu włosy.)

Firma zleciła remont budynku.

„Sprawimy, żeby dzieci pomogły przy obowiązkach domowych.” (Tutaj podmiot „my” planuje spowodować, by dzieci włączyły się do pomocy przy obowiązkach domowych.) W każdym z tych przykładów czasowniki kauzatywne (had, made, got, get) wskazują, że podmiot sprawia, iż ktoś inny wykonuje czynność określoną przez czasownik główny (repaired, study, cut, renovated, help).

Widzenie "mareh" wyglądu, gdy wyrażone w formie żeńskiej "marah" i określane jako "zwierciadło", wskazuje, że widzenie uwielbionego Chrystusa odtwarza się w tych, którzy je oglądają. Gdy Daniel zobaczył "wygląd" Chrystusa jak błyskawicę, pewna grupa osób uciekła ze strachu, lecz dla Daniela spowodowało to cudowną przemianę w jego wnętrzu.

A ja, Daniel, sam jeden widziałem to widzenie; mężowie, którzy byli ze mną, nie widzieli widzenia; lecz padło na nich wielkie drżenie, tak że uciekli, aby się ukryć. Dlatego zostałem sam i widziałem to wielkie widzenie, i nie pozostała we mnie żadna siła; bo moja uroda obróciła się we mnie w skażenie i nie zachowałem żadnej siły. Daniela 10:7, 8.

Prawda jest przedstawiona przez hebrajskie słowo „prawda”, utworzone z pierwszej, trzynastej i ostatniej litery alfabetu hebrajskiego. Pierwsza litera i ostatnia litera są dla Chrystusa zawsze tym samym, gdyż Alfa i Omega zawsze przedstawiają koniec wraz z początkiem. Litera środkowa, czyli trzynasta, przedstawia bunt. Daniel stwierdza: „Ja, Daniel, sam jeden widziałem to widzenie”, lecz mężowie, którzy byli z Danielem, a którzy żyli w buncie, „tego widzenia nie widzieli”. Dlatego Daniel „sam jeden” „widział to wielkie widzenie”. Na początku i na końcu tylko Daniel widział widzenie, a drugie odniesienie sprawiło, że ci, którzy uciekli, zmanifestowali swój bunt. Daniel przedstawia lud Boży w dniach ostatecznych, który zostaje przemieniony na obraz Chrystusa przez proces wpatrywania się w Jego obraz. Mamy spoglądać na widzenie „zwierciadła”.

Musimy znać Boga z żywego doświadczenia. Jeśli będziemy dążyć, by poznać Pana, poznamy, że Jego przyjście jest pewne jak świt. Chrystus wzywa nas, abyśmy byli napełnieni całą pełnią Boga. Wtedy możemy prawdziwie ukazywać doskonałość religii chrześcijańskiej. 'Każdy, kto pije wodę, którą Ja mu dam,' mówi Zbawiciel, 'nigdy nie będzie pragnął; lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskującej ku życiu wiecznemu.' Chrystus pragnie, abyśmy byli Jego współpracownikami. Gdy wyrzekamy się siebie, da nam swoją łaskę, abyśmy mogli udzielać jej innym. Dwie gałązki oliwne, które przez dwa złote przewody wylewają z siebie złotą oliwę, z pewnością zaopatrzą oczyszczone naczynia w światło, pociechę, nadzieję i miłość dla tych, którzy są w potrzebie. Musimy oddawać Bogu coś więcej niż dorywczą służbę. Lecz możemy to czynić tylko, ucząc się od Jezusa, pielęgnując Jego łagodność i pokorę serca. Ukryjmy się w Bogu. Miejmy w Nim ufność. Trwajmy w Chrystusie. Wtedy my wszyscy, 'z odsłoniętym obliczem, oglądając jak w zwierciadle chwałę Pana, zostajemy przemienieni w ten sam obraz z chwały w chwałę' - z charakteru w charakter. Bóg nie oczekuje od ciebie ani ode mnie rzeczy niemożliwych. Wpatrując się w Niego, możemy zostać przemienieni na Jego obraz. Signs of the Times, 25 kwietnia 1900.

W dziesiątym i dziewiątym rozdziale Księgi Daniela Gabriel podaje Danielowi wykładnię zewnętrznych i wewnętrznych widzeń prorocstwa, a pierwsze stwierdzenie Daniela w pierwszym wersecie dziesiątego rozdziału brzmi, że miał zrozumienie obu widzeń, przedstawionych jako

„rzecz” i „widzenie”. Otrzymał to zrozumienie przy końcu dwudziestu jeden dni, podczas których był pogrążony w żałobie. Te dwadzieścia jeden dni zakończyły się wraz z przybyciem Michała, archanioła. Liczba dwieście dwadzieścia oraz liczba dwadzieścia dwa, będąca dziesiątą częścią, czyli dziesięciną, z liczby dwieście dwadzieścia, są symbolem połączenia Boskości z człowieczeństwem, i to dwudziestego drugiego dnia Daniel został przemieniony na obraz Chrystusa.

Nie jadłem smacznego chleba, ani mięso, ani wino nie weszły do moich ust, nie namaszczałem się też wcale, aż upłynęły trzy pełne tygodnie. A dwudziestego czwartego dnia pierwszego miesiąca, gdy byłem nad brzegiem wielkiej rzeki, która nazywa się Hiddekel, podniosłem oczy, spojrzałem i oto pewien mąż odziany w lnianą szatę, którego biodra były przepasane szczerem złotem z Uphazu. Daniela 10:3-5.

Daniel przedstawia lud Boży dni ostatecznych, który przez prorocze Słowo Boże rozpoznał, że został rozproszony, i który opłakuje swój stan rozproszenia oraz poszukuje światła. Ich stan rozproszenia został ukazany jako dolina martwych, suchych kości w trzydziestym siódmym rozdziale Księgi Ezechiela. Kości są martwe i rozproszone, lecz zostały określone jako dom Izraela. Domem Izraela dni ostatecznych jest sto czterdzieści cztery tysiące. Są oni rozproszeni, tak jak Daniel rozpoznał to na podstawie ksiąg Jeremiasza i Mojżesza. U Ezechiela martwi wskazują na to, że rozpoznają swój stan.

Wtedy rzekł do mnie: Synu człowieczy, te kości to cały dom Izraela. Oto mówią: Wyszły nasze kości, nasza nadzieja przepadła; zostaliśmy odcięci. Ezechiel 37:11.

Dom Izraela, będący kośćmi, oświadcza, że są «odcięci od naszych członków». Uznali swój rozproszony stan. Dom Izraela dni ostatecznych wypełnia przypowieść o dziesięciu pannach co do joty, a w historii millerystów wypełnienie rozpoznania, że byli odcięci od swoich członków, uwidoczniło się, gdy mądre panny zrozumiały, że znajdują się w czasie zwłoki, a także że czas zwłoki był konkretnym okresem przypowieści. Ci u Ezechiela, którzy rozpoznają swój rozproszony stan, to ci, którzy po pierwszym rozczarowaniu uznali, że byli w czasie zwłoki.

Zarówno kości Ezechiela, jak i mądre panny z przypowieści o dziesięciu pannach, są przedstawione w żałobie Daniela trwającej dwadzieścia jeden dni. Po dwudziestu jeden dniach, w dwudziestym drugim dniu, zstąpił Michał, a Daniel otrzymał widzenie uwielbionego Chrystusa, które przemieniło go na obraz Chrystusa. Mądre panny i martwe kości również muszą przejść przemianę dokonaną przez zwierciadlane widzenie.

Daniel, martwe kości Ezechiela oraz mądre panny z historii millerystów odpowiadają dwóm świadkom, którzy zostali zabici w jedenastym rozdziale Apokalipsy. Mojżesz i Eliaszy zostali zabici, lecz mieli zostać wskrzeszeni na końcu trzech i pół symbolicznego dnia. Mojżesz został wskrzeszony przez Michała, jak to wskazano w Liście Judy.

Jednak archanioł Michał, gdy toczył spór z diabłem o ciało Mojżesza, nie odważył się wnieść przeciw niemu obelżywego oskarżenia, lecz powiedział: Niech Pan cię zgromi. Judy 1:9.

W dziesiątym rozdziale Księgi Daniela Daniel otrzymuje wizję w zwierciadle, gdy Michał zstępuje po dwudziestu jeden dniach żałoby. To głos Michała wskrzesza umarłych.

Albowiem sam Pan zstąpi z nieba z okrzykiem, z głosem archanioła i z trąbą Bożą, a umarli w Chrystusie powstaną pierwsi. 1 Tesaloniczan 4:16.

Księga Daniela, rozdział dziesiąty, wskazuje na przejście od laodycejskiego ruchu trzeciego anioła do filadelfijskiego ruchu trzeciego anioła. Współbrzmi to z dwoma świadkami z rozdziału jedenastego Księgi Objawienia, z wyschłymi kośćmi z rozdziału trzydziestego siódmego Księgi Ezechiela, z mądrymi pannami w przypowieści o dziesięciu pannach oraz z millerystami, którzy wypełnili tę przypowieść. Gabriel przedstawił interpretację wizji wielkiego zwierciadła, kończąc dzieło interpretacji, które rozpoczął w rozdziale dziewiątym. Interpretacja została dokonana przez Gabriela poprzez wskazanie historii proroczej zawartej w rozdziale jedenastym, która w rzeczywistości ciągnie się do pierwszych trzech wersetów rozdziału dwunastego. Następnie w wersecie czwartym rozdziału dwunastego Daniel otrzymuje polecenie, by zapieczętować księgę.

W dziesiątym rozdziale Księgi Daniela, „werset po wersecie”, Daniel przedstawia lud Boży czasów ostatecznych, który w rozdziale drugim również jest przedstawiony jako gorliwie poszukujący (pod groźbą śmierci) zrozumienia zewnętrznego poselstwa proroczego, reprezentowanego przez tajemny obraz bestii Nabuchodonozora. Poszukuje on także zrozumienia widzenia wewnętrznego poselstwa proroczego, reprezentowanego przez dwa tysiące trzysta dni. Po dwudziestu jeden symbolicznych dniach żałoby w rozdziale dziesiątym zostaje on w końcu przedstawiony jako ten, który rozumie oba objawienia. Jego zrozumienie zostaje dopełnione, gdy zstępuje archanioł i zostaje on trzykrotnie dotknięty.

Jego doświadczenie z Michałem, widzenie dotyczące Michała, które tylko on widzi, przygotowuje go do przyjęcia pełnej interpretacji obu widzeń prorocstwa: wewnętrznego i zewnętrznego. To doświadczenie jest przedstawione, wers po wersecie, w bardzo szczegółowy sposób w połączeniu z Ezechielem, rozdział trzydziesty siódmy, Objawieniem, rozdział jedenasty, i Izajaszem, rozdział szósty. W rozdziale jedenastym Gabriel łączy oba widzenia w wersecie dziesiątym, bo tam król północy posuwa się aż do twierdzy, lecz nie dalej. Twierdza w tym wersecie oznacza naród, stolicę lub króla Egiptu, jak określa to Izajasz w rozdziale siódmym.

Bo głową Syrii jest Damaszek, a głową Damaszkum Rezyn; i w ciągu sześćdziesięciu pięciu lat Efraim zostanie rozbity, tak że nie będzie ludem. A głową Efraima jest Samaria, a głową Samarii syn Remaliasza. Jeśli nie uwierzycie, z pewnością się nie ostaniecie. Izajasz 7:8–9.

W wersecie dziesiątym, jedenastego rozdziału Daniela, król północy podchodzi aż do granicy Egiptu, a werset ten określa ją jako „twierdzę” Egiptu (króla południa). Można wykazać, że werset dziesiąty przedstawia rok 1989, kiedy Związek Radziecki został zmieciony przez papieżstwo i jego armię pełnomocniczą, Stany Zjednoczone. Była to pierwsza z trzech wojen zastępczych, które ostatecznie stają się III wojną światową przy trzeciej wojnie zastępczej (Panium). Druga wojna zastępcza jest przedstawiona przez wersety jedenasty i dwunasty i obecnie toczy się na Ukrainie, gdzie Rosja reprezentuje króla południa, tak jak Związek Radziecki reprezentował króla południa w swojej kłesce w roku 1989.

W przeszłości posługiwałem się wyrażeniem „zimna wojna”, aby odróżnić te trzy wojny zastępcze od wojen światowych. Na Ukrainie rzeczywiście toczą się autentyczne działania wojenne, więc w istocie nie jest to zimna wojna, lecz wojna zastępcza między papieżem i jego sojusznikami a Rosją. Ma jednak nastąpić trzecia wojna światowa, w której praktycznie każdy naród będzie uznany za cel.

"Oby lud Boży miał świadomość zbliżającej się zagłady tysięcy miast, teraz niemal oddanych bałwochwalstwu! . . .

"Nieprawość niemal dosięgła swego kresu. Zamęt ogarnia świat, a wkrótce spadnie na ludzi wielka trwoga. Koniec jest już bardzo bliski. My, którzy znamy prawdę, powinniśmy przygotowywać się na to, co wkrótce nawiedzi świat jako ogromne zaskoczenie." Review and Herald, 10 września 1903 r.

W wersetach jedenastym i dwunastym Rosja, król południa, pokona zastępczą armię papieża, reprezentowaną przez reżim nazistowski kierujący ukraińskim wysiłkiem wojennym i wspieraną przez poprzednią zastępczą armię papieża, Stany Zjednoczone. Podczas II wojny światowej zastępczą armią papieża, króla północy, przeciwko komunistycznej Rosji był niemiecki reżim nazistowski, i ta zastępcza armia poniosła klęskę, tak jak poniesie ją ponownie na Ukrainie w bliskiej przyszłości.

Trzecia wojna zastępcza jest przedstawiona w wersetach od trzynastego do piętnastego i w starożytnej historii została wypełniona przez bitwę pod Panium. Trzecia wojna zastępcza zostanie przeprowadzona przez Stany Zjednoczone, armię zastępczą papieża, a król północy zwycięży w tej bitwie nad ateizmem, tak jak uczynił to w pierwszej wojnie zastępczej (zimnej wojnie). W pierwszej i trzeciej wojnie zastępczej król północy — papież — pokonuje króla południa (Związek Radziecki), a następnie pokonuje Organizację Narodów Zjednoczonych. Jego armią zastępczą w tych dwóch bitwach były i będą ponownie Stany Zjednoczone.

Po zwycięstwie Putina na Ukrainie Trump zostanie ponownie wybrany jako ósmy prezydent, to jest spośród siedmiu prezydentów, którzy sprawowali władzę w Stanach Zjednoczonych od czasu, gdy pierwsza wojna zastępcza (zimna wojna) dobiegła swego wypełnienia w 1989 roku, co było czasem końca dla ruchu reformacyjnego trzeciego anioła. Trump reprezentuje republikański róg na bestii ziemi, a w 2020 roku otrzymał śmiertelną ranę z rąk bestii „woke” ateizmu, w wypełnieniu tego, że dwaj świadkowie z jedenastego rozdziału Objawienia zostali zabici na ulicy.

Future for America reprezentuje prawdziwy protestancki róg w tożsamym okresie dziejowym, a w 2020 roku Future for America odniosła śmiertelną ranę z rąk bestii ateizmu „woke”. W 2023 roku, dwadzieścia dwa lata po roku 2001, Michał zstąpił, aby rozpocząć przedstawiony u Ezechiela, Jana, Daniela i Izajasza proces wskrzeszenia potężnej armii, która zostanie wzniesiona jako sztandar, gdy wkrótce nadejdzie prawo niedzielne.

W roku 1856 filadelfijski ruch millerowski przeszedł w laodycejski ruch millerowski i wówczas odrzucił wzmożone poznanie siedmiu czasów, a następnie w roku 1863 w pełni przypieczętował swój bunt. Millerzyści przeszli ze stanu przedstawionego przez szósty kościół — Filadelfię — do

doświadczenia siódmego kościoła, a ów punkt zwrotny odpowiada historii roku 2023, kiedy laodycejski ruch Future for America przechodzi z doświadczenia siódmego kościoła z powrotem do doświadczenia szóstego kościoła — Filadelfii. W tym proroczym zastosowaniu prawdziwy protestancki róg, podobnie jak republikański róg, staje się ósmym, który był z owych siedmiu.

Kluczem do rozpoznania, że wojna ukraińska jest drugą wojną zastępczą, jest „twierdza” z wersetu dziesiątego oraz z wersetu siódmego. W wersecie siódmym, który przedstawiał papieżstwo otrzymujące swą śmiertelną ranę w roku 1798, król południa wszedł do „twierdzy” króla północy, a wypełniło się to wtedy, gdy generał Napoleona wkroczył do Watykanu i uprowadził papieża do niewoli. Król południa wkroczył do twierdzy. W wersecie dziesiątym król północy, przedstawiający papieżstwo i jego zastępczą armię, Stany Zjednoczone, zmiotł strukturę Związku Radzieckiego, lecz pozostawił „twierdzę” stojącą. „Twierdza” była głową, stolicą — była nią Rosja.

Jednak „głowa”, czyli twierdza, może zostać ustalona jedynie na podstawie dwóch lub trzech świadków, odwołując się do Księgi Izajasza, rozdział siódmy, werset siódmy i ósmy. Rozdział siódmy, werset ósmy i dziewiąty Księgi Izajasza były głównym punktem odniesienia dla serii artykułów Hiram Edsona o „siedmiu czasach”, opublikowanej w 1856 roku. Dwa werset, które dowodzą, że Rosja jest twierdzą, która bierze górę w obecnej wojnie na Ukrainie, są zarazem tymi dwoma wersetami, które wyznaczają punkt początkowy dla obu „siedmiu czasów” przeciwko północnemu i południowemu królestwu Izraela. Werset dziesiąty rozdziału jedenastego wskazuje na zewnętrzne widzenie, które, jak uczy siostra White, opiera się na powstaniu i upadku królestw.

"Z wzlotów i upadków narodów, jak to jasno ukazano w Księdze Daniela i w Objawieniu, musimy nauczyć się, jak bezwartościowa jest czysto zewnętrzna, światowa chwała. Babilon, ze wszystką swą potęgą i wspaniałością, jakich nasz świat już nigdy potem nie oglądał—potęgą i wspaniałością, które ludziom tamtych dni wydawały się tak trwałe i niezachwiane—jak całkowicie przeminął! Jak „kwiat trawy”, przeminął. Jakuba 1:10. Tak też przeminęło królestwo Medo-Perskie oraz królestwa Grecji i Rzymu. I tak ginie wszystko, co nie ma Boga za fundament. Jedynie to, co jest związane z Jego zamysłem i wyraża Jego charakter, może przetrwać. Jego zasady są jedynymi niewzruszonymi rzeczami, jakie zna nasz świat." Prorocy i królowie, 548.

Trzy wojny zastępcze są „jasno ukazane w księgach Daniela i Objawienia”, a kluczem do tej prawdy jest „twierdza” z wersetu dziesiątego, z jedenastego rozdziału Daniela. Lecz werset dziesiąty odnosi się także do wewnętrznej wizji, gdyż punkt początkowy dla obu okresów „siedmiu czasów” jest również wskazany w siódmym rozdziale Izajasza, wersetach ósmym i dziewiątym. Zewnętrznego i wewnętrznego nie można rozdzielić, a dwa okresy po dwa tysiące pięćset dwadzieścia lat są także dwoma laskami Ezechiela, które, gdy zostaną połączone, przedstawiają zapieczętowanie stu czterdziestu czterech tysięcy, co jest połączeniem Boskości z człowieczeństwem.

Doświadczenie Daniela z przyczynową wizją „marah” przedstawia linię prorocstwa, w której Michał zstępuje i wzbudza swój lud dni ostatecznych. To zmartwychwstanie przedstawia etapy, które Chrystus wypełnia, aby połączyć swoje Bóstwo z człowieczeństwem swego ludu dni

ostatecznych. Dokonuje się to przez zjednoczenie Boskiego umysłu z umysłem ludzkim, tak aby mieli jeden umysł, i dokonuje się to w sali tronowej, w Miejscu Najświętszym, które jest „twierdzą”, utożsamioną przez Siostrę White z „cytadelą” (twierdzą) duszy.

W sali tronowej lud Boży czasów ostatecznych otrzymuje umysł Chrystusowy i następnie zasiada razem z Chrystusem w miejscach niebiańskich. Niebiańskie miejsce, w którym Chrystus zasiada, jest twierdzą lub głową świątyni. Świątynia ciała ma niższą naturę, którą jest ciało, czyli fizyczność. Ma też wyższą naturę, którą jest umysł. W wersecie dziesiątym jedenastego rozdziału Księgi Daniela klucz, który oznacza twierdzę wizji zewnętrznej, oznacza również twierdzę wizji wewnętrznej, i czyniąc to, wskazuje na historię, w której rogi republikanizmu i protestantyzmu przechodzą w obraz bestii (republikanizm) lub obraz Boga (prawdziwy protestantyzm). Oba rogi stają się wtedy ósmym, który jest z siedmiu.

Prawdziwym rogiem protestantyzmu jest zatem filadelfijski róg, który jest potężnym wojskiem Ezechiela oraz sztandarem Izajasza, wzniesionym w walce przeciwko obrazowi bestii, najpierw w Stanach Zjednoczonych, a następnie na świecie. Jedenasty rozdział Księgi Daniela, wersec dziesiąty, wskazuje punkt w świętej historii, w którym rozpoczyna się łączenie kijów. Wojna ukraińska rozpoczęła się w 2014 roku, lecz dopiero w 2022 roku Rosja zaczęła najeżdżać Ukrainę. W roku 2023, dwadzieścia dwa lata po roku 2001, Michał rozpoczął swoje dzieło wskrzeszania tych, którzy doznali swego pierwszego rozczarowania w wypełnieniu przypowieści o dziesięciu pannach w roku 2020. Najpierw wzbudził „głos”, który teraz woła na pustyni. W lipcu 2023 roku ów głos zaczął wołać i był to ten sam głos, który został wzbudzony na początku ruchu reformacyjnego trzeciego anioła w 1989 roku, gdyż Jezus zawsze ilustruje koniec przez początek.

„Głos” wołającego na pustyni zaczął rozbrzmiewać przez przedstawienie pierwszego rozdziału Objawienia, gdzie połączenie Boskości z człowieczeństwem jest ukazane jako Objawienie Jezusa Chrystusa, objawienie, które zostaje otwarte tuż przed zamknięciem czasu próby. Daniel doświadczył tego objawienia w rozdziale dziesiątym, w widzeniu „sprawczym”. Połączenie Boskości z człowieczeństwem w pierwszych wersecach Objawienia przedstawia najważniejszą prawdę, zgodnie z zasadą pierwszej wzmianki. Połączenie Boskości z człowieczeństwem, które stanowi zapieczętowanie stu czterdziestu czterech tysięcy, dokonuje się przez Słowo Boże. To Słowo jest dane od Ojca Synowi, który przekazuje je swojemu aniołowi, a ten następnie przekazuje poselstwo ludzkiemu przedstawicielowi. Pierwsze dwa etapy są przedstawione przez Boskość. Te dwa etapy posiadają to rozróżnienie, że drugi etap Boskości przedstawia Boskość, która stworzyła wszystko. Następne dwa etapy są przedstawione przez stworzenia Boże. Pierwszym etapem jest anioł, który nie upadł, a drugim przejawem Bożego stworzenia był ten, któremu została dana moc odtwarzania według własnego rodzaju. Ten czwarty etap, przedstawiający człowieczeństwo, miał następnie wziąć poselstwo i posłać je do zborów, aby zbory mogły „czytać i słuchać” tych rzeczy, które zostały tam napisane.

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.

Objawienie Jezusa Chrystusa, które dał Mu Bóg, aby ukazać swoim sługom rzeczy, które wkrótce mają się stać; a posławszy, oznajmił je przez swego anioła swemu słudze Janowi:

który dał świadectwo Słowu Bożemu i świadectwu Jezusa Chrystusa, oraz wszystkiemu, co widział. Błogosławiony, kto czyta, i ci, którzy słuchają słów tego proroctwa, i zachowują to, co w nim napisane; albowiem czas jest bliski. Jan do siedmiu zborów, które są w Azji: łaska wam i pokój od Tego, który jest, i który był, i który ma przyjść; i od siedmiu Duchów, które są przed Jego tronem; i od Jezusa Chrystusa, wiernego świadka, pierworodnego z umarłych i władcy królów ziemi. Temu, który nas umiłował i obmył nas z naszych grzechów swoją krwią, i uczynił nas królami i kapłanami dla Boga i Ojca swego; Jemu chwała i moc na wieki wieków. Amen. Oto przychodzi z obłokami; i ujrzy Go wszelkie oko, także ci, którzy Go przebodli; i będą lamentować nad Nim wszystkie plemiona ziemi. Tak jest, Amen. Ja jestem Alfa i Omega, początek i koniec, mówi Pan, Ten, który jest, i który był, i który ma przyjść, Wszchemogący. Ja, Jan, wasz brat i współczestnik w ucisku, i w królestwie, i w wytrwałości Jezusa Chrystusa, byłem na wyspie zwanej Patmos z powodu Słowa Bożego i świadectwa Jezusa Chrystusa. Byłem w Duchu w dzień Pański i usłyszałem za sobą potężny głos jak trąby, mówiący: Ja jestem Alfa i Omega, pierwszy i ostatni; a co widzisz, zapisz w księdze i poślij do siedmiu zborów, które są w Azji: do Efezu i do Smyrny, i do Pergamonu, i do Tiatry, i do Sardes, i do Filadelfii, i do Laodycei. Objawienie 1:1-11.